

25

Grini-viser

SAMLET OG UTGITT
VED FANGE NR. 11254

KUNZE

(LIKE ETTER ARRESTASJONEN PÅ HVALSMOEN)

H. HENSCHIEN - FORLAGSAVDELINGEN

PRIS KR. 1.00

UISEN OG SANGEN blir et stort kapitel for seg selv når Grinis historie skal skrives.

Når jeg har samlet disse 25 visene og sangene, er det fordi at først og fremst Grini-fangene skal ha et minne om mangen munter stund.

Sjolsagt var det forbudt å synge på Grini, men vi sang likevel hver eneste dag, og ikke minst under appellen på brakka om kvelden mens vi ventet på telleren.

En rekke av visene har egne melodier som alle Grini-fanger kjenner, men de fleste av visene går på andre kjente melodier.

Hvem det er som har skrevet visene? Ja, det er i de fleste tilfelle ikke godt å vite. Det er «folke-diktning» i ordets beste forstand.

Og så tar vi boka og synger de gamle Grini-visene, både de som har vært fanger der og andre.

Hilsen

fra fange nr. 11 254.

Norge, mitt Norge.

Norge, mitt Norge, snart kommer en dag
da solen vil gylle din krone.

Da heiser vi atter, o Norge, ditt flagg
for frihetens gyllende trone.

Da samles vi atter til takk og til bønn,
fra høyeste varde til dalbunnen grønn.

Må Gud deg for evig bevare!

Våre kvinner.

Mel.: Stenka Rasin.

Tungt og dystert imot skyen
som et skjold mot Guds natur
stiger over brakkebyen
fengslets røde, strenge mur.

Bakom disse murer sitter
våre kvinner innestengt
mot det jernbeslåtte gitter
går vår tause, sterke lengt.

Du kan se en hånd som sender
deg et håndtrykk fra en kjær,
og et smil hun hos deg tender
så du føler hun er nær .

Kanskje er hun din venninne,
hun som delte alt med deg.
Nå hun mer enn noensinne
gir deg styrke på din vei.

Fra et vindu opp' i fjerde
får jeg hilsen fra en hånd,
og vi knytter over gjerdet
med et smil et vennskapsbånd.

Hvem hun er, det vet jeg ikke,
og hun kjenner ikke meg,
men det styrker oss å nikke,
vi står sammen, du og jeg.

Kanskje ser hun for sitt øye
en som ikke er blitt tatt,
en som utenfor må døye
som et savn sin frihets skatt.

Også jeg har en jeg sender
mine hilsner gjennom deg.
Derfor, kjære, er vi venner,
vi står sammen, du og jeg.

Kamerat der opp' i fjerde,
kjenn mitt håndtrykk varmt og fast,
og vi lover over gjerdet
at vi skal stå last og brast.

Når jeg engang skal få se deg
uten gitter for ditt blikk
vet jeg at jeg slipper be deg
gjøre opp for hva jeg fikk.

To som ikke var til stede
ved vårt møte der hver kveld
vilde, hvis de kunde se det,
fra det skjulte takke selv.

Grini-julen 1944.

Mel.: Bondevalsens.

Alle til en ferie
gjestfritt hit vi ble tatt med,
Gratis skyss og adjutant,
just som sola rant.
Enveiskjøring hit det er,
leiren smykt med militær,
gjerdet er en fin idé
— for et herlig ste'.

Haglgevær og tyttebær
bringer sikkert en inn her,
gjør oss alle «gul».
Hjerne, gods bør ei tas med,
alt blir kjøpt på dette sted.
Alt er ordnet uten bånd,
— for en herlig ånd.

Ja, vi fikk nok næringsting
opprettet a la Sing-Sing,
skomaker uten læst,
bonde — synder — prest.
Snart vi traff en mektig mann,
visstnok Kunze hette han,
vil oss lære alt han kan,
— for et herlig sted.

Vett og overflødig fett
fjernes lett ved blom-diet.
Man med vann på alle vis

fyller vårt servis.

Lomper til den sene kveld,
helst da stekt av bare skrell,
virker som en luftgranat.
— for en herlig natt.

Etter maten god og mett
må man legge sitt skjelett
blant små dyr i seng til ro,
seng så fast og go'.
Kommer der så flere mann
nye bord vi lage kan.
Ingen plass den skal stå tom
— for et herlig rom.

Atter julen møtte vi
med appell og amnesti.
Skuespillet var så kort
Chaplin ble skremt bort!
Ovrraskelsen vi fikk,
kom — tok lua av — og gikk.
Storsinn daler ned i skjul.
For en deilig jul.

Allting har en overgang,
engang blir en annen sang.
Helnorsk jul i norske hjem,
vi til den ser frem.
Fred og høytid — barnesang,
juleklokkers rette klang.
Hjemmets fest av glede full.
Det blir herlig jul!

Grini-julaften 1944.

(Mel.: Du grønne glitrende tre —.)

Det er en underlig jul i år
for oss som sitter i Grini fengsel,
vi kjenner oss nok litt hjertesår,
for julen vekker den dype lengsel,
og hjertet banker i varme tanker.
Ja hjertet banker i varme tanker
∴ en julekveld. ∴

Vår tanke går til vårt barndomshjem,
til far og mor og til bror og søster.
Vi kan så levende huske dem,
og hører ennå de kjære røster
∴ når vi sang sammen i fryd og gammen ∴
∴ hver julekveld. ∴

Og tanken går til vår egen krets,
til alle dem som vi har der hjemme.
I dag de følger oss alle steds,
og aldri, aldri kan vi dem glemme.
∴ Og våre kjære, de er så nære ∴
∴ en julekveld. ∴

I tusen hjem er jo nøden stor,
der gråtes mangen en savnets tåre.
Gud gi det snart må bli fred på jord
så vi kan samles med alle våre.
∴ Og frihet vinne og freden finne, ∴
∴ ja, julefred. ∴

Men julefred er sjelens fred,
den barnetrygghet som Gud vil gi oss.

Ved Jesus Kristus i kjærlighet
fra synd og nød vil han gjerne fri oss.
:: Når han blir gjesten, da først blir festen ::
:: en julefest. ::

Vi feirer glade hver julekveld,
selv om vi sitter bak piggrådgerde.
Med takk til Gud, han som trofast selv
har lovet alltid med sine være.
:: Mens klokken kaller, vi ønsker alle ::
:: så glad en jul. ::

Fridomssang.

Ei natt seig så tung over folket her nord
med fiendens hæl mot vår jord.
Og det fedreneverk som ga folket vårt sjel
ble forrådt og hver nordmann en trel.
Da flammer som baunen i trelldommens natt
synte folket den vegg det må gå —
Hver en død som ble spurt og hvert liv som ble tatt
skar som sporer vi ventet å få.
En ljom fra fjell av fridom steg
mot dal og kyst.
:: Se folket vårt det reiser seg med blodig bryst. ::

Ei sol rant av natt for vår fridoms idé
mens helten stupte i kne.
Men med hele den styrke som folket vårt har
skal vi løfte den fane de bar.
Vårt folk vil som vårbrudd i vinterens skjød
bryte alt som står livet imot

for den fridom som fødes i ytterste nød
og som kroner vårt brennende blod.
I fridommens kamp som fedrene i tunge slag
:: går folket vårt i møte med en solgytt dag. ::

Amnesti.

Grini-sang julen 1944.

Melodi: Tyrolleri —.

Vi ventet på Grini, du husker det nok,
stort amnesti, stort amnesti,
vi sto der jo samlet den svartkledde flokk,
generalappell, sofort.
Vi glante mot lufta og pusten vi holdt,
og fanger på lister var mere enn stolt,
var nesten fri, var nesten fri, venta på amnesti.

Men stillheten varte og stillheten rakk,
stort amnesti, stort amnesti,
det var ikke fritt det i munnvika trakk,
generalappell, you see.
vi sto der så trauste vi tusener menn,
vi følte oss nesten som men'sker igjen,
var nesten fri, var nesten fri, venta på amnesti.

Det var jo så mange på lista til Pohl,
stort amnesti, stort amnesti,
de strålte av glede, omtrent som en sol,
generalappell, you see.
Og de som av Zeidler med generøs hånd
var løst av sitt årlange Grini-opphold
var nesten fri, var nesten fri, venta på amnesti.

Det var liste for sjuke og de med skavank,
stort amnesti, stort amnesti,
det var jo så mange som følte seg krank,
generalappell, you see.

No borte var stokker og blødende sår
og smerter i brøste' og stivhet i lår,
var nesten fri, var nesten fri, venta på amnesti.

Og der sto det fanger med evig lang ti',
stort amnesti, stort amnesti,
mot dem hadde Ritz jo vært særdeles bli',
generalappell, you see.

De hadde gått rundt og sagt høflig adjø,
de følte seg sikre og gangen var stø,
var nesten fri, var nesten fri, venta på amnesti.

Det var jo blitt lovet et stort amnesti,
stort amnesti, stort amnesti,
vi hadde jo alle så alt for lang ti',
generalappell, you see.

og de som no' visste, de hadde jo ment
at sikkert det kom om det ble noe sent,
var nesten fri, var nesten fri, venta på amnesti.

Så slengte vi lua mot låret med smell,
stort amnesti, stort amnesti,
no var det jo slutt med å gå her som trell,
generalappell, you see.

Vi glante mot lufta og pusten vi holdt,
og fanger på lista var mere enn stolt,
var nesten fri, var nesten fri, venta på amnesti.

Men ikke kom Reinhardt med tusener schein,
spedt amnesti, spedt amnesti,

og Goward forlangte no plassen helt rein,
generalappell, forni.
Vi gikk der så stille vi tusener menn,
tilbake til brakka og grauten igjen,
var ikke fri, var ikke fri, ble 'ke no amnesti.

Bedre og bedre.

En Grini-sang vi synge vil
no frihetstimen stunder til,
det lakker no mot slutten, det er klart.
Vi velger denne melodi
og stemmer i så gla' og fri,
bli med så synger vi med liv og fart.

Ja, det har vært vårt motto no i mange lange år,
men mer enn noen gang syns vi absolutt det går:

Refr.: Bedre og bedre dag for dag,
bedre og bedre dag for dag,
snart skal frihetstimen komme,
snart er tvang og Grini-tiden omme.
Og på seirens store dag
telles ei de tapte slag.
Nei, no synger vi så gla':
det går bedre og bedre dag for dag.

Når det er slutt med dagens stri
«Aftenposten» leser vi,
og der det står så mye, mye, rart.
De tyske seirer, det er så,
men seiren er litt i det blå
hvis ikke V-3 kommer i en fart.

Nå møtes snart de allierte en dag i Berlin,
den dagen lover vi at «Aftenposten» skal bli fin.

Refr.: Bedre og bedre —

Selv Künze har no dabba a',
det så jeg tydelig i da'
da han sku' inspisere brakka vår.
For tenk, han smilte blidt til meg
og ropte muntert: Hei på deg,
si meg, hvordan syns du krigen går?

No har jeg kjøpt meg årer og har tenkt meg ut og ro,
men føler det så tydelig, jeg dette visst i do!

Refr.: Bedre og bedre —

Aleksander og Margido på Grini.

Til Møllergata kom de to,
det var visst no' med kongesangen.
Aleksander ensom satt på «B»,
Margido kom på gangen.

På Grini det en morgenstund
uniform ble på dem dyttet.
Aleksander bar den som den var,
Margido drev og byttet.

På personalkontoret ble
de ført inn i arbeidsbøkene.
Aleksander fikk en grøftejobb,
Margido kom på kjøkkenet.

Sin middagsmat de hentet i
en hvit emaljebøtte.

Aleksanders suppe rent var vann,
Margido spiste kjøttet.

En dag blev begge brødre satt
til å blende alle vinduene.
Aleksander blendet overalt,
Margido kun hos kvinnene.

Om aftenen når Francis var
med foredrag på ferde,
Aleksander hørte høflig på,
Margido lot det være.

En morgen brødrene ble kalt
på formidlingen kl. 10.
Aleksander fikk besøk av mor,
Margido han fikk fri.

Grini-festdag.

Mel.: Rhenvinets lov.

Grini-fanger! la oss synge
i et lystig tonevill. ..
Krigens mørke skal ei tyngje,
det er fangefest i kveld.
Sangen skal oss sammen binde,
den har lysning i seg selv,
∴ sangens glede skal vi finne
på vår fangefest i kveld. ∴:

La da Grini-sangen runge,
bruse frem som fossevill,
vi er sterke, vi er unge,
vi vil være helt oss selv.

Frihets brusende fanfare,
fedrelandets symfoni
.: av en tusenstemmig skare
er vår Grini-melodi. .:.

Grini-fanger! Brorskap kaller
oss i denne festens stund
til å stå hvor andre faller,
verne om en hellig grunn.
Vi vil løfte frihetsfanen
for hver trofast fangebror.
.: Ja, vi savner en og annen
her ved dette festens bord. .:.

La de dype tanker senke
seg i hjerter og i sinn,
fri fra bånd, fra tvang og lenker
ser vi lyst i framtid inn.
Og når gledens toner hever
seg mot himlens stjernehær
.: skal vi føle at det lever
frihetsslengsel i enhver. .:.

Grini-leiren i sin glorie
står med ære risset inn
i vårt fedrelands hilistorie
da dets kamp var din og min.
Frem av kampens glavin hever
seg vårt land, selvstendig, fritt.
.: Gamle Norge alltid lever,
fedrelandet ditt og mitt. .:.

Det er så meget vi ikke må.

Jeg sov så rolig og trygt den gangen
jeg ble vekket av min dype søvn,
og de sa til meg «jcg var gefangen»,
det nyttet ingen ting med konas bønn.
Og de spurte meg om alt i verden,
og sant jeg svarte hvert et ord;
men hit til Grini gikk jo ferden,
all uskyldigheten ingen tror.

Refr.: Det er så meget man ikke må,
det lærte vi dengang vi var små.
Det lurar farer i hver en krok
og på hver side i livets bok.

Jeg liker kort og spilllets atmosfære,
jeg liker opplesning og foredrag.
Og når Bull kom og de andre «litterære»,
var kvelden her et velbehag.
Men når jeg lurar kvelden av på rommet
og tender på min sigarett,
da hender det jeg blir forstemt,
ved «Achtung» blir jeg stiv av skrekk.

Refr.: Det er så meget man ikke må —

Ved «Nedre-gård» jeg spankulerer
og titter litt på ku og hest,
og skjønner ikke at man stjeler
poteter og kål og — gjess!
Men her forleden dag jeg skulde

utafor gjerdet gå,
da kjente jeg at blodet begynte å rulle
og hjertet begynte hårdt å slå.

Ref.: Det er så meget man ikke må —

Grini-marsj.

Norges stolte sønner,
fiskere, arbeidere og bønder,
leger, professorer, redere, lektorer,
alle av den samme seige, gamle sagastamme
med det samme blod,
den samme to,
den samme lyse, sikre tro.

Her er vi nordmenn med fangenummer på.
Ingen er store, men heller ingen små.
Høge som lave, selv de med mave,
unge og spretne og gamle og grå.
Alle stemmer i samme melodi:
Grini sanatorie
preger med sin glorie
vår historie.

Syng med alle mann,
syng for Norges land,
for vår frihet, for vår rett,
for vårt sunne folkevevt,
for rettferdighet.

Schein.

Mel.: To søte småbarn —.

Til Grini kom jeg en sommerdag,
sola bevret med varme slag.
Varmet ble også min øreflipp
selvsamme dagen som jeg kom hit.

Refr.: Men jeg venta på schein
i solskinn og regn,
spiste blomstersuppe
og venta på schein.

Jeg startet først i en veagjeng,
dro i en sag, men gikk helst på sleng,
sto og hang ved en sagakrakk
inntil jeg selv tok farvel og takk.

Refr.: Men jeg venta på schein —

Så kom jeg inn i mitt Besenbinderei,
der kan du tro at jeg liker meg,
sitter og spikker på honeflis,
eter og drikker og slipper fis.

Refr.: Men jeg venta på schein —

Ut ifra mitt Besenbinderei
skal ingen makt kunne rokke meg,
tenkte jeg hele dagen lang,
men her en natt hele herligheten brant.

Refr.: Men jeg venta på schein —

Röder vanna og jävli slit,
trass i alt brente hytta ned.

Natta Röder en chance ga'
mens alle andre fikk «Mützen a'».

Refr.: Men jeg venta på schein —

Så rusler vi husvill og arbeidsløs,
Tette i halsen av alt jeg frøs.
Hele natta vi hadde brann.
Bevare meg vel, så det lyste, mann!

Refr.: Men jeg venta på schein —

Engang vet jeg vi rekker frem,
engang vet jeg vi kommer hem.
Engang skal det som størst bli gitt
at vårt Norge blir frelst og fritt.

Refr.: Da slipper vi schein
i solskinn og regn.
Slipper stormsuppe,
da reiser vi heim!

Ja, tider skal komme..

Mel.: Ingen store, bevingade ord.

Det hendte før så mangen gang
vi sang så glad vår lille sang
om den lykken som fantes på jorden.
Vi trodde alle og enhver
at alt skal bli igjen som det er,
men vi ble ikke undt disse ord.

Refr.: For lykken forsvant her en dag i april,
den ble borte med vårdagens smil,
og kanskje forsvant da din venn og din bror,

Ja, alt ble så mørkt her i nord.
Men vi lovet hverandre å holde ut,
og vi endte her ute på Grini til slutt.
Men atter og atter vi lovet som menn,
vi skal vente og kjempe igjen.

Som slavebunne menn
vi tenker alltid på vårt hjem.
Men vår fest har fått farge, kulør.
Vi er forvisset alle om at
«de engang får sin dom», og at
«Ja vi elsker —» skal runge på ny.

Refr.: Ja, lykken skal komme til kvinne og mann,
til vårt vakre og verdsatte land,
og solen skal skinne til glede og fest
og lyse i mørket som svant.
Flagget skal vaie fra flaggstangens topp
og vinke til alt som er fagert og godt.
Ja, lykken skal komme tilbake på ny
over sjø, over land, over by.

Fangens drøm.

Dagens arbeide i leiren er endt,
fangen han går til ro.
Først tar han det som bak puten er gjemt:
brevet som vennen har sendt.

Refr.: Fangen på Grini drømmer seg hjem,
i nattens timer iler han frem
til sine kjære i bygd og by
— dette besøket kan ingen forby.

På drømmeferden de følges så titt,
fanger med samme mål.
Veiene skilles dog litt etter litt,
du går til ditt, jeg til mitt.

Refr.: Fangen på Grini —

Snart er de fremme og stanser en stund
der foran hjemmets dør.
Men snart den åpnes av ham eller hun,
vennen som er reisens mål.

Refr.: Fangen på Grini —

Vi må tilbake til morgenappell,
dagen alt gryr i øst.
Først dog vi tager et siste farvel,
men reiser igjen neste kveld.

Samhold.

Her på Grini er vi samlet
ung og gammel, høy og lav.
Hvor vi enn i kampen famlet,
felles stamme er vi av.

Her kan du lær' å kjenne
andres mening, andres sinn.
∴ Dette bør du aldri glemme
når du går i livet inn. ∴

Glem det vonde, husk det beste
som du selv hos andre fant.
Elske gjør de aller fleste
landet som oss til seg bandt.

La oss samles om den tanke,
glemme småting, nag og nid,
∴ og la hjertet fritt få banke
i en lys og sorgfri tid.

Og vi minnes våre kjære,
de som ventet på oss trutt,
hjemmet holdes høyt i ære,
dithen kommer vi til slutt.
Da skal vennskapsbåndet holde
mellom fattig, rik og stor.
∴ Da skal flagget ut seg folde
over fri og elsket jord. ∴

Våren.

Jeg vet at våren engang vil komme til meg,
at lykken engang vil krysse min vei.
Dager med smil og solskinn i fang
vil komme til meg engang.

Jeg vet at livet vil bli som skjønn poesi,
blomsterduft bølger over hver sti.
Forårets sang med jublende klang
skal synges for meg engang.

Jeg vet at bort skal dra dette triste grå.
Jeg vet at over skyen er himlen blå.
Jeg vet at våren engang vil komme til meg,
at lykken engang vil krysse min vei.
Dager med solskinn og smil i fang,
de vil komme vil meg engang.

Si meg, mine herrer.

Si meg, min herre, om Grini er
det samme som dengang jeg var der.
Stormsuppa, har den forandra seg?
Er skjæringa like grei?
Stormsuppa den er nok like grå,
porsjonene de er nok like små,
men ellers var stedet blitt ganske bra
da jeg reiste derifra.

Refr.: Grini, Grini er en yndig plett,
rent bedårende, ja rett og slett.
Et sted hvor mange sikkert vilde like seg,
men jeg trivdes ei, nei, trivdes ei.

Grini, Grini er en yndig plett
når man bare har humor.
Men jeg kjente ingen anger
da jeg reiste til Stavanger,
skjønt jeg lærte mange ganger
ting jeg visste før.
Men jeg kjente ingen anger
da jeg reiste til Stavanger.
Det er nemlig byen hvor man har humor.

Refr.: Grini, Grini er en yndig plett —

Si meg, er storslippet kommet nå?
Nei, men vi gikk jo og ventet på
at det sku' komme i —43.
Med andre ord: Alt som før.
Men det var kommet en ny beskjed.
Jaså, men si meg, men hva var det til?

Tempoet vilde man øke visst,
med andre ord: alt som sist.

Refr.: Grini, Grini er en yndig plett —

Grini-sang.

Nu vi synge vil en liten Grini-sang
om vår vandring og vår trasking,
om vår orging og vår nasking.
Nu vi synge vil en liten Grini-sang.

Refr.: Singing: Orge, orge, orge, orge brød,
Singing. Orge, orge, orge, orge brød.
Singing: Orge, orge, orge,
orge, orge, orge,
orge, orge, orge, orge brød.

Vi kjente ikke Kunze før vi kom,
nei, vi kjente ikke Kunze før vi kom.
Men vi kjente hasses rykte,
og de jenter pleide flykte,
for de kjente Kunze lenge før han kom.

Refr.: Singing: Tuppe, tuppe, tuppe, tuppe, ta,
Singing: surre, surre, surre, surre, bra.
Singing: Tuppe, tuppe, tuppe
Tuppe, tuppe, tuppe
Tuppe, tuppe, tuppe, tuppe ta.

Vi spiste ikke blomster før vi kom,
nei, vi spiste ikke blomster før vi kom.
Nu vi spiser gress og kveke,
og i jula tok vi neke',
men vi spiste ikke blomster før vi kom.

Refr.:

Singing: Suppe - plukke - suppe, plukke gress.

Singing: Suppe - plukke - suppe, plukke gress.

Singing: Suppe, suppe, suppe,
plukke, plukke, plukke,
suppe, plukke, suppe, plukke gress.

Jaggu var jeg ærlig da jeg kom,
ja, jaggu var jeg ærlig da jeg kom.

Men så begynte det å gnage,
og så stjal jeg til min mage,
men jaggu var jeg ærlig da jeg kom.

Refr.: Singing: Orge, orge, orge, langt ifra.

Singing: Orge, orge, orge, langt ifra.

Singing: Orge, orge, orge,
Orge, orge, orge,
orge, orge, orge, langt ifra.

Vi savnet ingen kvinner da vi kom,
nei, vi savnet ingen kvinner da vi kom.
Men så fikk vi se et gitter
hvor mange jenter sitter,
og vi savnet kvinnen der ifra vi kom.

Refr.: Singing: Laura, — — — du,
Singing: Kjære, — — — frue.
Singing: — — —

— — —
— — — kjære frue.

Vi kjente ingen Kunze før vi kom,
nei, vi kjente ingen Kunze før vi kom,
Nu vi kjenner skap og måling

og vi kjenner slag og åling,
men vi kjente ingen Kunze før vi kom.

Refr.: Singing: Opp og ned og opp og ned.

Singing: Opp og ned og opp og ned.

Singing: Ned i møkk og søle,
ut i sørpe-hølet.
Opp og ned og opp og ned igjen.

Vi hadde London-radio før vi kom,
ja, vi hadde London-radio før vi kom.
Vi hadde den til nytte
og vilde gjerne lytte,
ja, vi hadde London-radio før vi kom.

Refr.: Singing: Holde, holde, holde, holde ut.

Singing: Holde, holde, holde, holde ut.

Singing: Vi kommer, vi kommer,
kanskje alt før til neste sommer.
Holde, holde, holde, holde ut.

Vi kjente ikke Grini før vi kom,
nei, vi kjente ikke Grini før vi kom.
Nu vi kjenner landets krefter,
og det kommer tider etter!
Men vi kjente ikke Grini før vi kom.

Refr.: Singing: Norge, Norge, alt for Norge, ja.

Singing: Norge, Norge, alt for Norge, ja.

Singing: Norge, Norge, Norge,
Norge, Norge, Norge.
Norge, Norge, alt for Norge, ja!

Juleprolog 1943.

En kveld slik som denne i høytidens skjær,
når ditt sinn er en dirrende lengsel,
ble heimen og alt det du elsker, har kjær,
forunderlig levende, rykket deg nær,
tross piggrådens taggete stengsel.

Og julen du feirer bak piggrådens nett
blir rikere her enn du ante og visste.
For klarere ser du enn før du har sett
at heimen og landet og du er blitt ett,
det er noe du aldri kan miste.

Omkranset av havet og av skjærgårdens mur
steg Norge av demringens skodde.
Vi trosset dets karske og hårde natur
og bygde vår egen frie kultur
der vinteren hersket og rådde.

Vi vendte dets jord under plogjernets skjær
og løste dets slumrende evne.
Vi trosset på sjøen det stormende vær,
vi feldte de malmharde, susende trær
og bygget i fjellenes revner.

Ja, langsomt ble landet lagt under vår hånd
i frostharde tusenårsnetter.
Når nøden var gjest i det værbitte land
vi knyttedes sammen i fellesskaps band
i tvekamp med vinterens vetter.

Slik skaptet vårt folk i det snødekte nord,
slik fant det seg selv i sitt virke.

slik tvang det sitt brød av den karrige jord
og reiste på fjellet, i dal og ved fjord
sin fridom, sin heim og sin kirke.

Ja, julen du feirer bak piggrådens nett,
var noe som kanskje du trengte
for riktig å kjenne ditt land og din ætt,
for riktig å vinne den hellige rett
til å eie den gave — å lengte!

Så feirer vi trøstig vårt julekvelde­slag
og skjenker det høytidens stemning.
La vike alt bittert og tærende nag
for fremtidens høyhet — den signede dag
som vi vet er i modning — i emning.

Utdrag av komisk Grini-„opera“.

Deklameres:

Og snart er han opptatt med middagsstell,
for gutta de kommer så sultne inn.
Og det de nu får skal vare til kveld.
Men det! er jo blomster, vi synger om dem:

Kor: A., B., C., D.

(Mel.: Fladske, o fladske.)

Blomster, o blomster, de står mitt hjerte nær,
de brukes når vi beiler til piken vi har kjær.
Men her på Grini blomsten brukes til no' an't,
som føde for en fangeskare brukbar man dem fant.

Blomster, o blomster på Grini-språket er
en blanding som for magen kan volde litt besvær,

der finnes gulerøtter blant mose, løvetann,
og foruten to-tre gryn det finnes bare vann.

Blomster, o blomster, på deg vi lite kan,
de vekker midt på natten, vi møtes mann om mann
ved dunkene på gangen til fredfylt passiar,
med strålefyrd for øyet vi mot køya kursen tar.

Blomster, o blomster, og du min pigelill
som langt herfra må lide for illegale spill.
Når jeg en blomst deg skjønker — det blir vel om
en stund,
jeg vil en slik deg give som passer for din munn.

Strø roser.

En gammel sang vil jeg no synge her i kveld for dere,
men den har sin gyldighet no mer enn før.
For det er jo nettopp det vi trenger mer og mere,
vi må være enig om at alle bør:

Refr.: Strø noen roser på den vei jeg vandrer,
så den ei blir så tung og hård,
man for en vennlighet deg aldri klandrer,
du til slutt din lønn nok får.
Et vennlig ord og sagt i rette tid
mer enn du tror gir trøst i dagens strid.
Ja, strø noen røde roser på den vei du går,
så den ei blir så tung og hård.

Bitterhet og hat det herjer over hele verden,
det er krigens bitre frukter som her gror.
Men vi må no ikke la det hefte oss på ferden
til å skape oss en ny og bedre jord.

Refr.: Strø noen roser —

Jeg vil også kreve at forrederne skal straffes,
for den sorg og skjensel de har brakt vårt land.
Men i denne alvorstunden må det ikke glemmes
at vi velger det til motto, kvinnev, mann:

Refr.: Strø noen roser —

Norge skal no bygges opp igjen for å bli bedre
enn det noen gang i vår historie var.
Men hvis vi skal bygge så vi hedrer våre fedre
må det skje med kjærlighet i fredens da'r.

Refr.: Strø noen roser —

Kjære venner, la oss være enig om å stemme
opp den sang som prege skal vårt framtidsliv.
La oss synge sammen og bli enig om å glemme
alt som heter bitterhet og hat og kiv:

Refr.: Strø noen roser —

Lengsel.

Her i køya ligger jeg, tenker, kjære mor, på deg.
Lengter etter å få skue hjemlig strand.
Vi kan ikke seile hjem.
Mot fremmed havn vi stevner frem.
Hærtatt, brent og bombet er vårt fedreland.

Løft ditt hode, norske gutt, trengselstiden snart er
slutt,
Norske skuter stevner frem over Nordsjøen, de skal
hjem,

skal atter bo i Oslo by.

Frelst og fritt skal Norge atter engang bli.

Refr.: Norge, kjære gamle Norge, havombruste
land i nord.

Stolt ditt unge, friske flagg
vaier like fritt i dag.

Norske skuter pløyer alle hav på jord.

Innemannsvise.

Mel.: Ut etter øl.

En pinlig orden må herske på
vårt rom, det er jo vår plikt.
I stram giv-akt skal da allting stå
i skap og hyller og slikt.

Hvis ikke, hva gjør vi så?

Da kaster vi skylden med fynd og med glede
på innemann, på innemann,
hva skulde vi ellers med han?

Hvis maten kommer for sent på plass,
hvis noen mister en sko,
hvis noen oppdager andres gass
og tonen ikke er go',
ja, si meg, hva gjør vi så?
Da kaster vi skylden med fynd og med glede
på innemann, på innemann,
hva skulde vi ellers med han?

Hvis Olsen ikke får middagsro
fordi at Hansen gjør støy,

hvis Hansen ikke får gå på do
mens Olsen sover i køy,
hva gjør de så begge to?
Da kaster de skylden med fynd og med glede
på innemann, på innemann,
hva skulde de ellers med han?

Hvis Kunze kommer på brakka og
han finner en mann i sin seng,
da vanker det for det stakkars drog
på stedet pumper i fleng.
Men kanskje gruer han seg?
Det hender at Kunze med glede gir skylden
på innemann, på innemann,
hva skulde han ellers med han?

Når engang vi kommer ut igjen
og himlen atter er blå,
med kona blir vi den beste venn.
Men kommer knute på tråd,
Da merker vi kanskje et savn?
Da ønsker vi oss i vår sorg og vår kvide
en innemann, en innemann,
så kastet vi skylden på han!

Nyttår.

Mel.: Jungmann Jansson.

Nu er dette året omme,
fullt av løfter som ble tomme,
men det nye som skal komme
vil bli be'r enn —44.

Nu skal det bli luft i luka,
kanskje skjer det alt til uka.
Etter krig kommer fred.
Når blir det? —45.

Ekstersere og marsjere
og på plassen appellere,
potetskrell organisere
gjorde vi i —44.

Det har vært en sorgens vandring,
men vi tipper på forandring,
snart så skal det nok skje.
Når blir det? —45.

Har du sett no'n hovne lasser
som går rundt omkring og passer,
på at ingen andre gasser
seg som dem i —44.

De har nesen høyt i være',
men de slutter nok å blære
seg og ber tynt om fred.
Når blir det? —45.

Som en undersått med beven
må gjør' hoveri for greven,
har vi stått med hatt i neven
gjennom hele —44.

Men det skal bli andre boller
når vi først har byttet roller.
Marsj avsted! 1 — 2 — 3!
Når blir det? —45.

Vi har riktig «speget kjødet»,
gamle Adam har vi dødet

og vår manndom har vi ødet
gjennom 1944.
men nu våkner våre lyster,
lammerygg og kvinnebryster
håper vi snart å se.
Når blir det? —45.

Man kan påstå at det gamle
år var ikke no' å samle
på — fordi vi måtte famle
rundt som før i —44.
Men du førte oss til døren
selv om du må gi opp føreenn
du får oppleve det
som skal skje (i) —45.

Stas.

Vi strever og bygger brakker,
vi graver og bruker hakker,
men nå ser vi at det lakker
mot frihet allikevel.
Og da skal du se på moro og spell,
når du kommer hjem til kona en kveld
og svinger 'a rundt i armen med sprell.
å hei på deg: «Hur står det tell?»

Refr.: Da blir det stas, serru, serru,
fest og kalas, serru, serru.
Stormsuppedager er talte for godt.
Sylta skal fram, serru, serru,
ribbe og dram, serru, serru.
Ei, ei, det smaker så herlig og godt.

Ja, Grini blir snart et minne,
ja, nå skal vi snart forsvinne.
Til hjembyen skal vi finne
med bane og båt og bil.
Vi reiser med glede, latter og smil
fra råtne poteter, kålrot og sild.
Til jentene vi haster ekspress med il.
og piken er ellevill.

Refr.: Da blir det stas, serru, serru,
fest og kalas, serru, serru.
Jenta er munter og hvisker så ømt.
Barmen er varm, serru, serru,
kom i min arm, serru, serru.
Natten er herlig og livet er skjønt.

Men vi skal nå ikke glemme
når engang vi sitter hjemme,
selv om de var nokså slemme,
de dager vi her har hatt.
For om vi har følt en knugende hånd,
så har vi da dyrket frihetens ånd.
Og her har vi knyttet vennskapets bånd
som holder til vi møtes att.

Refr.: Da blir det stas, serru, serru,
fest og kalas, serru, serru.
«Blom» skal du ei få servere for oss.
Hummer i sjelé, serru, serru,
Mocca — Martell, serru, serru.
«Humla» skal suse til ære for oss.

På vårt forlag er utkommet
følgende gode melodier for piano med
tr.sp.-besifring:

Grini-drømme

(vals)

og

Grinifangens

lengsel

(tango).

Disse melodier er ekte Grini-produkter, idet komponisten, tekstforfatteren, notetegneren og omslagstegneren er fhv. Grini-fanger.

Pris pr. note kr. 2.25

Porto ved postforsendelse er 7 øre
pr. note.

Fås hos landets noteforhdl. ell. direkte fra

H. HENSCHIENS NOTEFORLAG

HØNEFOSS